

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.216/2013/5.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2013. május 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt ifj. vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 2013. február 21. napján kihirdetett 22.B.662/2012/11. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 3000 (háromezer) forint, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével ifj. vádlott vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott és (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetében, valamint a Btk. 170. § (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetében. Ezért őt halmazati büntetésül 2 év 10 hónap börtönre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költségről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, a vádlott és védője pedig felmentés végett jelentettek be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.5/2013/3,4-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen sem az ügyész, sem a vádlott nem jelent meg, előzetesen bejelentették, hogy nem kívánnak a nyilvános ülésen részt venni.

A vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében fenntartotta az életveszélyt okozó testi sértés büntetettének vádja alóli felmentésre irányuló fellebbezést. Előadta, hogy álláspontja szerint nem bizonyítható, hogy a vádlott megrúgta az édesapja oldalát, és ezért

keletkezett annak életveszélyes sérülése. A vádlott határozottan állította ugyanis, hogy ő csak kézzel bántalmazta az édesapját, és továbbra is indokoltnak tartotta annak vizsgálatát, hogy a sértett csonttritkulásban szenved-e, és ezért következett-e be a bordáinak törése, akár kisebb erejű erőbehatásra is.

A bejelentett vádlói illetve védői fellebbezések nem alaposak.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslatokkal támadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta az ítélet megalapozottságát is. Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróságnak a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta és a perrendi szabályokat is megtartotta. Nem észlelt a Be. 373. § (1) bekezdés 2. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de e törvényhelyen fel nem sorolt egyéb, az ítélet megalapozottságát, és az eljárás törvényességét befolyásoló (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértés sem valósult meg.

A bíróság részletekbe menően vonta alapos vizsgálat alá a vádlott vallomásait, melyekben a súlyos testi sértést eredményező cselekményét teljes egészében beismerte, míg az életveszélyt okozó cselekményt csak részben ismerte el. Helytállóan vont következtetést arra, hogy a vádlott vallomásaival szemben e cselekmény vonatkozásában a tényállás megállapításának alapjául a sértett vallomása tehető, hiszen ezt támasztották alá a közvetett tanúk vallomásai és a szakértői vélemény megállapításai is. Helyesen mutatott rá, hogy a szakértői vélemény alapján kizárható a bordatörés kézzel történt bántalmazás hatására való bekövetkezése, akár egy esetleges csonttritkulás fennállása esetén is.

A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is mérlegelési körébe vonta. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelése hibátlan, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett.

A vádlott javára az eltérő tényállás megállapítására irányuló védelmi fellebbezés lényegében a bizonyítékok értékelésén keresztül támadta a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett, tekintettel arra is, hogy a tényállás helyessége esetén a másodfokú perben eltérő tények megállapítására, a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség (Be. 351-352. §).

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, azokat helytállóan mérlegelte és a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményéhez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást szabott ki vele szemben. A büntetés tett arányos,

szükséges, és egyben elégséges is a büntetési célok elérésére, és összhangban áll a büntetés kiszabási elvekkkel is. A büntetlen előéletű vádlottal szemben, tekintettel a sértetti megbocsátásra is, elegendő a törvényi minimum közelében kiszabott szabadságvesztés büntetés, a mellékbüntetéssel együtt. Így súlyosításra nem látott indokot az ítélőtábla. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy két alkalommal is közeli hozzátartozóját bántalmazta a vádlott, enyhítésre sem látott alapot a másodfokú bíróság.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, az lefoglalt bűnjelekre valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú döntésig előzetes letartóztatásban töltött időt a táblabíróság a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján számította be a börtönbüntetés tartamába.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2013. május 8.

Dr. Elek Balázs sk.	. Gömöri Olivér sk.	. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Debreceni Törvényszék 22.B.662/2012/11. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. május 8.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő